

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

adeptum est, & quaecūque uos doceo, ut enim pater meus mihi dixit, sic loquor.

CAP. XIII.

ET prius quā in colis Pascha appeteret, priusquam aram accenderent, Iesus sentiens quod opportuna hora adesset, ut ex mundo coelum subiens redux unā cū patre in aliorum potiunte luceret, omnes suos praesentes socios semper diligens, ab initio ad finem usque diligebat. Porro facta coena uespertina super mensa beneuolentiae cōciliatrice, Iesus suis sociis seruire opus exhibēs confecit, & demon aduersarius, Iudam stimulo quodam lucri cupidum, in rabiem humanam uertebat, a deo, ut ille sumpta audacia, Christum suum nutritorem, spe lucri interitus inescatus, Iudæis traderet. Ipse Iesus in corde suo gnarus, quod in eius manum deus in alto rerum potiens, omnia gubernare dedisset, gnarus, & quod è caelo & in coelum biuuga conditione, & à deo prius uenisset, & ad deū postliminio ueniret, tunc conuiuiis celeriter seruire opus exhibens, relictā coena surgebat, & suas uestes de corpore lucido deponit, & lumbos linea spuria ueste durum indumentum, quo lingua Tymborum lintiū uocatur, quod in orbem humidum uirorū pedem tergebatur, cingit, & infusa aqua ex terrae sinu scaturiente in peluim cauam, Christus suorum sociorum charos pedes lauare coepit, à primo ad ultimum, ab alio ad alium inerrans, à Simone incipiens, usque ad proprium

NONNI PARAPHRASIS

prium interfectorem: assistebat uero seni Simoni, & eius pedes utrosq; tenebat, & subito Simō pedes attraxit, & Iesum oculis charam pietatem lustrans, à se repulit, & ipsum detinens graui uoce, suauiter allocutus est. Tu rex omnibus imperās, meos ministri tui pedes tuis manibus lauas? At Iesus suauiloquus, diuino ore Simoni sedenti dixit: Quod iam seruile opus obiens facio, intelligere non potes, post hac uero intelliges. Et Petrus dulces minas fundens, ei dixit: non unquam pedes meos purgaueris, dū æuum multum uersatile serpit. Rex uero respondebat sermone: Non unquam tibi mecū pars seruata erit, nisi ego manibus meis aquam effundens te lauero. Et Simon animo credulo sermonem ei dixit: Certe supplicito ò rex, non solū pedes meos, sed & utrasq; meas manus, & tempus rotundum, & si ita uis, iterum totum corpus lauato. Dixit Iesus: Vir recente aqua lotus, nō opus habet, nisi ut solū in pedibus lauetur, & profectiois ad uiam pura lauacra accipiat. totum enim corpus purum est, & ipsi mente puri uirilis delicti expertes estis, sed nondum simul omnes, siquidem in animo prænoscibat, quis uir eum uenale Iudæis aduersariis proditurus esset prænoscibat, quis interitus mercator existeret. Et hac gratia rex discipulis Deo uicinis dicebat. Et ipsi animo estis puro, & à delicto alieno præditi, sed nondū simul oēs. Quando uero Iesus purus seruili munere fungens, & in orbem ad duodecim discipulos conuiuas accumbentes uadens, suorum sociorū sanctos pedes lauisset,

lauisset,

lauisset, iterum uestes suas induebat, & innixus cubi-
to ualde uersatili manus, circulo summo mense simili
affectu præditos homines cogentis, suis sociis dixit.
Et ipsi hoc cognoscitis, quod seruile officium subitè,
uobis fecerim, uos uero gemino, & prudèti sermone
me, & dominum præceptorem uestrum uocatis, &
in hoc nulli errori obnoxij estis, in hoc gnari pulchre
dicitis, sum enim utrūq; sum is quē me dicitis, si ego
quadam singulari propensione puro lauacro pe-
des uestros purgauī, uterque dux & rex existens,
& uos ipsos meo exemplo edoctos fas est, ut inuicē
amicos pedes aqua lauētis. Exemplū enim hoc erit,
quod doceat, ut & uos hoc officiū sapiens quod ego
obij, & ipsi ad unum omnes inter uos mutuo quodā
affectu, gnari ducis uestri exemplum similiter refe-
rentes, obeatis: minister non superior rege existit,
neq; aliquis uir legatus illo qui eū misit, præstātor
est: q; si hæc omnia quæ ex sermone intellexistis, &
mentis opere expresseritis, certe beati eritis: Nō de
omnibus uobis alio puro lauacro indigentibus di-
xi, hic sermo unius gratia à me dicitur: Nō me latet,
quales maxime incredulos & irreprehensibiles ui-
ros elegi, sed ut illud, quod diuina uox modulans im-
pleatur, uir omni amoris affectu uacuus, auri furo-
re percitus, panem mandēs, calcaneum lucrosū ad-
uersus me sustollens, mensæ nostræ unā accumbens,
insultauit. Iam uero uoce præuia, quod futurum est
clamauero, ut si id uolubile tempus de propinquo ser-
pēs pfeecerit, sermo olim à me dictus, id uobis in mētē

NONNI PARAPHRASIS

reuocet, quòd mea pronuncia uox futurum prædixe-
 rit. Amen amen sermo sit sermonis stabilis, qui meū
 internuntiū quē misero, placidū oculū præ se ferens
 suscepit, me suscipit. Qui uerò uir me à deo missū
 capiens suscipit, patrem meum qui me misit suscipit.
 Dixit rex sociis, & fatidico ore soluto, Christus pru-
 denti agitatione cœlestis spiritus cōmotus, igne mē-
 tis non silentis fluctuabat, & testimoniū proprium
 proferēs, dicebat: Unus mortaliū inter uos charos
 socios me prodet, unus amicus, incertarum partium
 domesticus, me domat. Iesus quidē dixit, sed discipu-
 li uno ueluti iugo connexi, ad unum omnes silētio ri-
 sus uacuo se mutuo intuebantur, ex a quo cōsiliij, &
 mētis inopes, & apud se cruciabātur, de quonā di-
 xisset. Vir uero quidā, q̄ prope uisus, sup̄ sinū ama-
 bilis regis recūbebat, huic Petrus innuit, loquaciq;
 silentio ex illo sciscitabatur quis esset, cuius gratia
 Christus hoc dixisset. Hic uerò amatus uir audax
 motu celeri, super pectus incontaminatum regis cō-
 uiuantis lapsus insusurrabat auribus: Quis est? Et
 Christus dicebat: Cui manum intingens panem uini
 gutta humidum porrigo, hic me prodet, & intincto
 pane extremo, in poculo uini pleno impudenti Iudæ
 panem præconem sui interfectoris, lucri cupiditate
 capti dedit: & post diuinum panem dæmon dux pec-
 cati, opulentiæ cupiditatē inserēs, totū uirum subiuit.
 Et Christus nutus scienti mittēs, dixit ei: Quod cō-
 ficere uis, confice celeriter. Neque uero aliquis cōui-
 uarū, obscurum in auribus sermonē audiens, cogno-
 uit,

uit, siquidem quidam putabant, quod Iudas ligneum
loculum appēderat, obscuro quodam sermone Chri-
stū usum esse putabāt, ne forte dominus suo liquido
sermone dixisset, ut qd' ad ferias parato opus esset,
pararet, aut ut pauperibus in uita errantibus daret:
Et uir à coenarabie lucri cupida ebrius panem ha-
bens, hinc noctu iter carpens, discedebat. Ceterū
quum Iudas relicto discipulorum grege, seorsum ab-
iisset, Iesus diuino suo ore undecim conuiuis dixit:
Nūc filius hominis lucidum honorem sortitus est, et
deus uerus et genuinus in eo gloriā accepit. Si uero
deus pater per eū euectus est, et deus pater filiū ho-
norans euekerit, filius adhuc parum temporis uobi-
scum maneo. Et sermonem quem Hebræis dixi, iam
et uobis rursus nostra uoce refero, quod nō fas sit,
uos qui mecum adueneritis eo, ubi ego uado, incom-
prehensibilem semitæ nostræ cursum habere. In uni-
uersum omnibus nouum mandatum iniungo, ut quē-
admodum uos animo æquali, et irreprehensibili a-
moris uinculo dilexi, ita et uos ad unum omnes in-
solubili concordis amoris uinculo connexi, mutuam
amicitiam sancta copula obsignate: ut si homines
uos mutuo amore flagrare uiderint, cognoscant ex
diuina quadam copula, quod diuini discipuli Christi
omnis lucis autoris estis. Simul Christi sermonem au-
dierunt, quod procul abiturus esset. Simon audiendū
eupidus, mellitis alloquiis dixit: Domine quo festi-
nas? quonam mihi locorum uadis? Iesus uerò respon-
debat, et Petro interroganti dicebat: Quo ego pe-
dis

NONNI PARAPHRASIS

dis præcurrentis uestigium flecto, meam uiā iā̄ à tergo communiter ire non potes, sed quando multum uolubile opportunum tempus uenerit, ipse posterius me sequeris. Dixit Petrus: Non possum celeribus genibus præditus, à tergo sequente pede uadens, angustum uiā uestræ impenetrabilis penetrare? & animā ultroneam pro te dabo. At Iesus Petro inopinatum sermonem dixit: Animam tuam mea quidem gratia, non ita multo post pones, at in graui necessitate u-nius solius noctis prius Christū negaueris, q̄ gallus clamoribus homines excitans, sublato alto collo sonoram melodiam detonauerit.

CAP. XIII.

Ceterum ne animus uester inquietus cōnoueatur, sed deo & mihi credite, & diuinum unum honorem & filij & patris cōcludite. Multæ quidem in domo patris mei in alto residentis, mansiones in urbem uno iugo iunctæ sunt: & nisi late tensa multis ædibus instructa, & omnium capax aula mea esset, & uobis dixissem, quod præuius uadam, ut intra aulam multū capacem, locum nouum uobis dignū parās, instruā, & post diuinum pauimentum domus paratissimæ, iterum uos ad immortale pauimentum trahens, inuisam, ut ubi ego maneo, uos qui mecum ueneritis, immortales incolæ maneatis, meam uocem & ipsi scitis, dixit. At Thomas binominis, quem parentes geminum traduxerant, ex quo pueri octauus auroræ circuncidendis pueris, delectus cursus illuxerat. Nō dum